

HOTĂRÂREA CURȚII
din 12 decembrie 1972¹

**International Fruit Company NV, Kooy Rotterdam NV, Velleman en Tas NV
și Jan Van den Brink's Im- en Exporthandel NV
împotriva
Produktschap voor Groenten en Fruit
(Cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare
formulată de către College van Beroep voor het Bedrijfsleven)**

Cauzele conexe 21 – 24/72

În Cauzele conexe 21 – 24/72,

având ca obiect cererile adresate Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către College van Beroep voor het Bedrijfsleven din Haga, pentru pronunțarea, în litigiile pendinte în fața acestei instanțe între

INTERNATIONAL FRUIT COMPANY NV din Rotterdam (Cauza 21/72),
KOOY ROTTERDAM NV din Rotterdam (Cauza 22/72),
VELLEMAN EN TAS NV din Rotterdam (Cauza 23/72),
JAN VAN DEN BRINK'S IM- EN EXPORHANDEL NV din Rotterdam (Cauza 24/72),

și

PRODUKTSCHAP VOOR GROENTEN EN FRUIT din Haga,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 177 și, după caz, privind compatibilitatea anumitor regulamente ale Comisiei cu articolul XI din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT),

CURTEA,

constituită din R. Lecourt, președinte, R. Monaco și P. Pescatore, președinți de cameră, A. M. Donner, A. Trabucchi, J. Mertens de Wilmars și H. Kutscher (judecător raportor), judecători,

avocat general: H. Mayras

grefier: A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1 Întrucât prin Decizia din 5 mai 1972, primită la grefa Curții la 8 mai 1972, College van Beroep voor het Bedrijfsleven a adresat Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, două întrebări privind interpretarea acestui articol și validitatea anumitor regulamente adaptate de către Comisie;

2 Întrucât, prin prima întrebare, Curtea este invitată să se pronunțe dacă validitatea actelor

---

¹ Limba de procedură: olandeza.

adoptate de către instituțiile Comunității vizează, de asemenea, în sensul articolului 177 din Tratatul CEE, validitatea acestora în raport cu dreptul internațional;

3 întrucât a doua întrebare, adresată pentru cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, urmărește să stabilească dacă Regulamentele nr. 459/70, 565/70 și 686/70 ale Comisiei - care prevedeau, cu titlu de măsuri de salvagardare, restricții la importul de mere provenind din țări terțe - „nu sunt valide deoarece sunt contrare articolului XI din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT)”, denumit în continuare „Acordul General”;

4 întrucât în temeiul articolului 177 primul alineat din Tratatul CEE, „Curtea de Justiție este competentă să hotărască, cu titlu preliminar, cu privire la [...] validitatea [...] actelor adoptate de instituțiile Comunității”;

5 întrucât competența Curții astfel formulată, nu include nicio limită în ceea ce privește cauzele pe baza cărora validitatea acestor acte ar putea fi contestată;

6 întrucât această competență se extinde la ansamblul motivelor de nevaliditate care pot aduce atingere acestor acte, Curtea este obligată să examineze dacă validitatea acestora poate fi afectată de faptul că acestea sunt contrare unei norme de drept internațional;

7 întrucât, pentru ca incompatibilitatea unui act comunitar cu o dispoziție de drept internațional să poată afecta validitatea acestui act, Comunitatea trebuie mai întâi să-și asume obligații prin această dispoziție;

8 întrucât, în cazul în care lipsa de validitate este invocată în fața unei instanțe naționale, trebuie, de asemenea, ca această dispoziție să fie de natură să genereze pentru resortisanții din Comunitate dreptul de a se prevala de aceasta în justiție;

9 întrucât ar trebui, prin urmare, să se examineze dacă aceste două condiții sunt întrunite în ceea ce privește Acordul General;

10 întrucât este cert că în momentul încheierii Tratatului de instituire a Comunității Economice Europene, statele membre își asumaseră angajamente prin Acordul General;

11 întrucât acestea nu au putut, ca urmare a unui act adoptat între ele, să se sustragă de la obligațiile existente față de țările terțe;

12 întrucât, dimpotrivă, voința acestora de a respecta angajamentele din Acordul General reiese atât din dispozițiile propriu-zise ale Tratatului CEE, cât și din declarațiile făcute de statele membre atunci când au prezentat tratatul părților contractante ale Acordului General în conformitate cu obligația de la articolul XXIV din acesta;

13 întrucât această intenție a fost manifestată în special la articolul 110 din Tratatul CEE, care conține o adeziune a Comunității la obiectivele urmărite prin Acordul General, precum și la articolul 234 alineatul (1), care prevede că drepturile și obligațiile rezultând din convențiile încheiate anterior intrării în vigoare a tratatului, în special a convențiilor multilaterale încheiate cu participarea statelor membre, nu sunt afectate de dispozițiile tratatului;

14 întrucât Comunitatea și-a asumat - treptat, în decursul perioadei de tranziție și în totalitate la expirarea acesteia, în temeiul articolelor 111 și 113 din tratat - competențele specifice politicii tarifare și comerciale;

15 întrucât statele membre, conferind aceste competențe Comunității, își exprimau voința de a o supune obligațiilor contractate în temeiul Acordului General;

16 întrucât, de la intrarea în vigoare a Tratatului CEE și, în special, de la punerea în aplicare a tarifului extern comun, transferul de competențe, survenit în raporturile dintre statele membre și Comunitate, a fost concretizat în moduri diferite în cadrul Acordului General și recunoscut de către celelalte părți contractante;

17 întrucât, în special din această perioadă, Comunitatea, acționând prin intermediul propriilor sale instituții, a devenit partener la negocierile tarifare și parte la acordurile de orice fel încheiate în cadrul Acordului General, în conformitate cu dispozițiile articolului 114 din Tratatul CEE, care prevede că acordurile tarifare și comerciale „sunt încheiate în numele Comunității”;

18 întrucât, în consecință, reiese că, în măsura în care, în temeiul Tratatului CEE, Comunitatea și-a asumat competențe exercitate anterior de către statele membre în domeniul aplicării Acordului General, dispozițiile acestui acord au ca efect crearea de obligații pentru Comunitate;

19 întrucât este, de asemenea, necesar să se examineze dacă dispozițiile Acordului General generează pentru resortisanții din Comunitate dreptul de a se prevala de acesta în justiție, în scopul de a contesta validitatea unui act comunitar;

20 întrucât, în acest scop, este necesar, în același timp, să se ia în considerare spiritul, cadrul general și formularea Acordului General;

21 întrucât acest acord, întemeiat, în conformitate cu preambulul său, pe principiul negocierilor întreprinse pe „baza reciprocității și avantajului reciproc”, este caracterizat prin flexibilitatea extinsă a dispozițiilor sale, în special a celor referitoare la posibilitatea derogării, la măsurile care pot fi adoptate în prezența unor dificultăți excepționale și la soluționarea litigiilor dintre părțile contractante;

22 întrucât, prin urmare, în conformitate cu articolul XXII alineatul (1), „Fiecare parte contractantă va examina atent demersurile care ar putea fi făcute de oricare altă parte contractantă și va trebui să se angajeze în consultări pe tema acestor demersuri, atunci când acestea au ca obiect o problemă referitoare la aplicarea prezentului acord”;

23 întrucât în temeiul alineatului (2) de la același articol, „părțile contractante” - această denumire desemnând „părțile contractante care acționează colectiv”, astfel cum este precizat la articolul XXV alineatul (1) - „vor putea iniția consultări cu una sau mai multe părți contractante cu privire la o problemă pentru care o soluție satisfăcătoare nu ar fi putut fi găsită prin intermediul consultărilor prevăzute la alineatul (1)”;

24 întrucât, în cazul în care o parte contractantă ar considera că „un avantaj care rezultă pentru aceasta în mod direct sau indirect din prezentul acord este anulat sau compromis, ori că realizarea unuia din obiectivele acordului este compromisă”, în special, „fiindcă o altă parte contractantă nu îndeplinește obligațiile pe care le-a contractat în temeiul prezentului acord”, articolul XXIII reglementează în mod detaliat măsurile pe care părțile interesate sau părțile contractante care acționează în mod colectiv pot sau trebuie să le ia față de o astfel de situație;

25 întrucât aceste măsuri înglobează, în vederea soluționării litigiilor, după caz, demersuri sau propuneri scrise care trebuie „examineate cu atenție”, anchete urmate eventual de recomandări,

consultări sau decizii ale părților contractante, inclusiv pe aceea de a autoriza anumite părți contractante să suspende, în raport cu alte părți, aplicarea oricărei concesiuni sau a altei obligații care rezultă din Acordul General și, în cele din urmă, în cazul unei astfel de suspendări, competența părții în cauză de a denunța acest acord;

26 întrucât, în cele din urmă, în cazul în care, datorită unui angajament asumat în temeiul Acordului General sau a unei concesiuni referitoare la o preferință, anumiți producători suferă sau riscă să sufere un prejudiciu grav, articolul XIX prevede competența unei părți contractante de a suspenda unilateral angajamentul, precum și de a retrage sau de a modifica acea concesiune, fie după consultarea tuturor părților contractante și în lipsa unui acord între părțile contractante în cauză, fie chiar fără o consultare prealabilă, în cazul în care este o urgență și cu titlu provizoriu;

27 întrucât aceste elemente sunt suficiente pentru a dovedi că, într-un astfel de context, articolul XI din Acordul General nu este de natură să genereze, pentru resortisanții din Comunitate, dreptul de a se prevala de acesta în justiție;

28 prin urmare, întrucât validitatea Regulamentelor nr. 459/70, 565/70 și 686/70 ale Comisiei nu ar putea fi afectată de articolul XI din Acordul General;

29 întrucât cheltuielile efectuate de Guvernul Regatului Țărilor de Jos și de Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări și întrucât procedura are, în raport cu părțile din acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată;

Pentru aceste motive,

având în vedere actele de procedură;

după ascultarea raportului judecătorului raportor;

după ascultarea observațiilor orale prezentate de reclamantele din acțiunea principală și de Comisia Comunităților Europene;

după ascultarea concluziilor avocatului general;

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 110, 113, 177 și 234;

având în vedere Acordul General pentru Tarife și Comerț, în special articolele XI, XIX, XXII, XXIII și XXV;

având în vedere Regulamentul nr. 459/70 al Comisiei din 11 martie 1970 (JO L 57, p. 20);

având în vedere Regulamentul nr. 565/70 al Comisiei din 25 martie 1970 (JO L 69, p. 33);

având în vedere Regulamentul nr. 686/70 al Comisiei din 15 aprilie 1970 (JO L 84, p. 21);

având în vedere Protocolul de stabilire a Statutului Curții de Justiție a CEE, în special articolul 20;

având în vedere Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebarea care i-a fost adresată de către Collège van Beroep voor het Bedrijfsleven, în conformitate cu decizia emisă de această instanță la 5 mai 1972, hotărăște:

1) Validitatea actelor adoptate de instituții, în sensul articolului 177 din Tratatul CEE, poate fi apreciată în raport cu o dispoziție a dreptului internațional, atunci când această dispoziție creează obligații pentru Comunitate și este de natură să genereze pentru resortisanții săi dreptul de a se prevala de aceasta în justiție;

2) Întrucât articolul XI din Acordul General nu produce un astfel de efect, validitatea Regulamentelor nr. 459/70, 565/70 și 686/70 ale Comisiei (JO L 57, p. 20; JO L 69, p. 33; JO L 84, p. 21) nu ar putea fi afectată de această dispoziție.

Lecourt	Monaco	Pescatore	
Donner	Trabucchi	Mertens de Wilmars	Kutscher

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 12 decembrie 1972.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
R. Lecourt